

1 Opis projektu

Celem projektu jest stworzenie metody simplexu Neldera i Meada. Metoda ta polega na utworzeniu w przestrzeni E^{n+1} n -wymiarowego simplexu o $n+1$ wierzchołkach tak, aby można było go wpisać w powierzchnię reprezentującą badaną funkcję celu. Jednowymiarowym simplexem jest odcinek o dwóch wierzchołkach, simplexem dwuwymiarowym jest trójkąt i ogólnie simplexem n -wymiarowym o $n+1$ wierzchołkach jest zbiór wszystkich punktów określonych przez wektory:

$$x = \sum_{j=1}^{n+1} x_j S_j \quad \text{przy czym} \quad \sum_{j=1}^{n+1} x_j = 1 \quad \text{oraz} \quad x_j \geq 0$$

czyli jest to wielościan o $n+1$ wierzchołkach rozpiętych na $n+1$ wektorach bazowych (S_j).

Współrzędne punktów simplexu oznaczono jako x_j . Na początku procedury wylicza się współrzędne punktów wierzchołkowych simplexu P_j (dla $j = 1 \dots n+1$) przy założeniu pewnej odległości między tymi wierzchołkami (czyli kroku). W następnych iteracjach dokonuje się przekształceń simplexu aż odległość pomiędzy jego wierzchołkami w pobliżu poszukiwanego ekstremum będzie mniejsza od założonej dokładności obliczeń e . To właśnie zostało przyjęte jako kryterium zbieżności dla tej metody.

2. Algorytm

- 1) Obliczenie wartości funkcji celu w punktach wierzchołkowych simplexu $F_j = f(P_j)$ dla $j = 1 \dots n+1$
- 2) Wyznaczenie h i L takich, że $f(P_h) = \max$ oraz $f(P_L) = \min$ spośród zbioru F_j .
- 3) Obliczenie środka symetrii simplexu P' .
- 4) Odbicie P^* punktu P_h względem P' .
- 5) Obliczenie wartości funkcji $F_s = f(P')$ oraz $F_o = f(P^*)$.

Jeśli $F_o < \min$, to:

- 6) Obliczenie P^{**} (ekspansja) i wartości funkcji $F_e = f(P^{**})$.
- 7) Jeśli $F_e < \max$, to podstawiamy $P_h = P^{**}$, w przeciwnym przypadku podstawiamy $P_h = P^*$.
- 8) Powtórzenie procedury od kroku 1), o ile nie jest spełnione kryterium na minimum.

Jeśli $F_o > \min$, to:

- 6) Jeśli $F_o \geq f(P_j)$ dla $j = 1 \dots n+1$ (z pominięciem $j = h$) i $F_o \geq \max$, przejście do następnego kroku.
Jeśli zaś $F_o < \max$, to podstawiamy $P_h = P^*$.
- 7) Wykonanie kontrakcji P^{***} punktu P_h względem P' .
- 8) Obliczenie $F_k = f(P^{***})$.
- 9) Jeżeli $F_k \geq \max$ to wykonujemy redukcję simplexu wg wzoru: $P_j = 0,5 \cdot (P_j + P_L)$ dla $j = 1 \dots n+1$.
Jeżeli natomiast $F_k < \max$, to podstawiamy $P_h = P^{***}$ i przechodzimy do kroku 11).
- 10) Jeśli $F_o < f(P_j)$ dla $j = 1 \dots n+1$ (z pominięciem $j = h$), podstawiamy $P_h = P^*$.
- 11) Powtórzenie procedury od kroku 1), jeśli nie zostało spełnione kryterium na minimum.

Oznaczenia:

x_0 - punkt startowy

e - wymagana dokładność obliczeń

P_h - wybrany punkt wierzchołkowy simplexu spośród $n+1$ wierzchołków P_i , w którym wartość badanej funkcji osiąga maksimum.

P_L - wybrany punkt wierzchołkowy simplexu spośród $n+1$ wierzchołków P_i , w którym wartość badanej funkcji osiąga minimum.

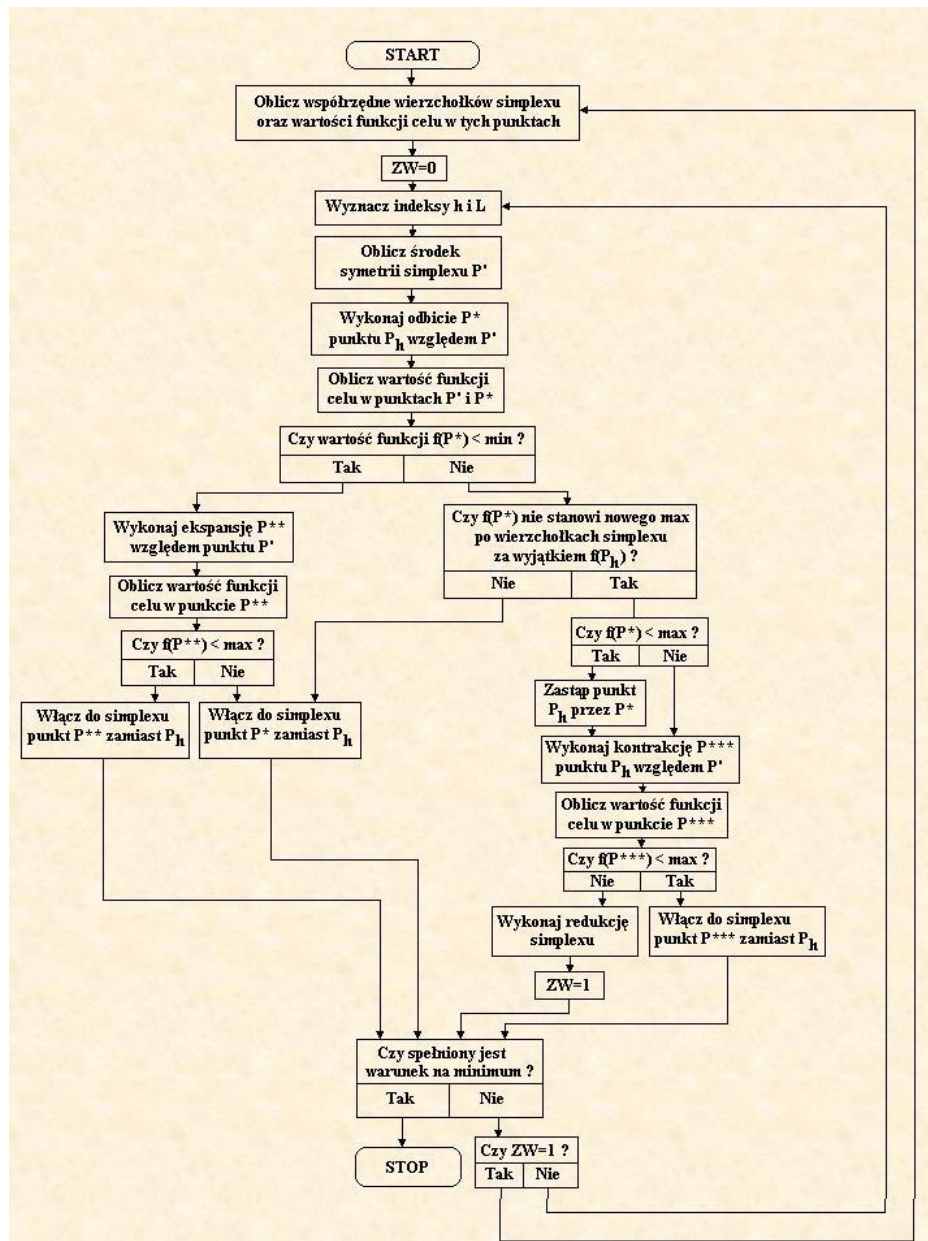
P' - środek symetrii simplexu z wyłączeniem punktu P_h zdefiniowany jako:

P^* - odbicie punktu

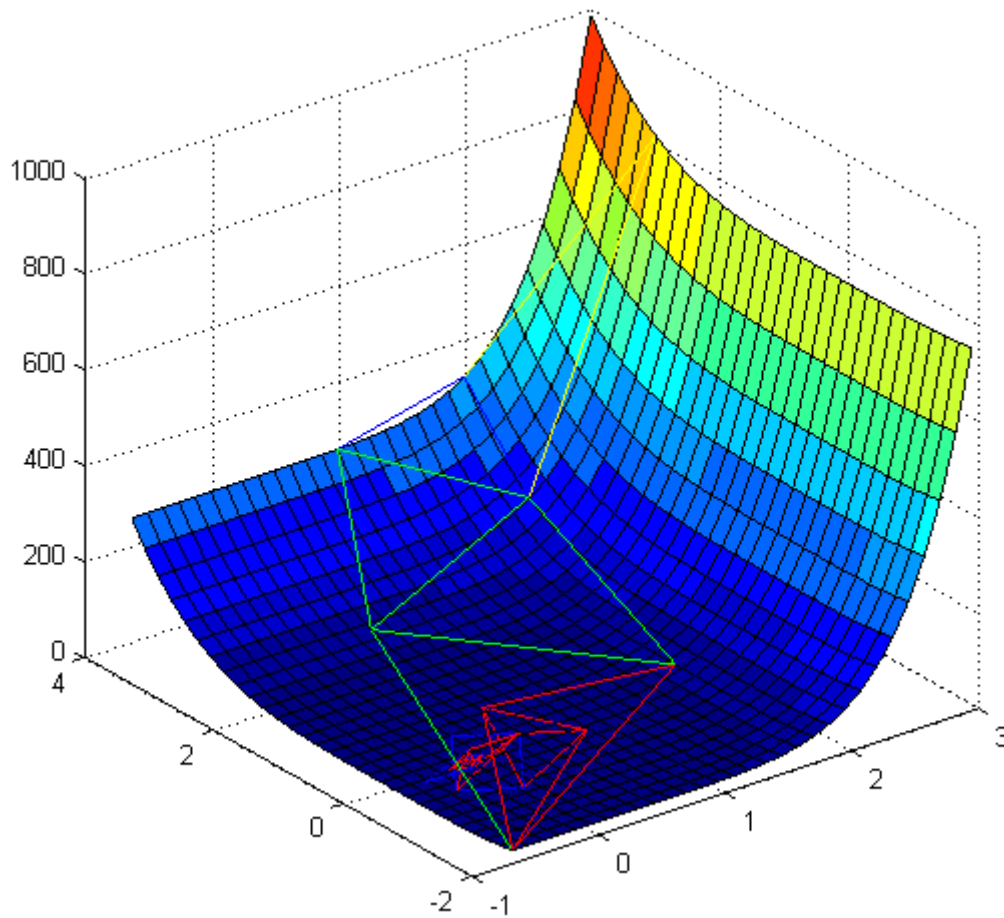
P^{**} -ekspansja punktu

P^{***} kontrakcja punktu

3. Schemat algorytmu

4. Przykład

$$F(x, y) = x^2 + y^2, \text{ punkt początkowy } (2, 3)$$

po 11 iteracjach znaleziono przybliżony pkt. minimalny: $(-0,08, -0,07)$

legenda: żółty -początkowy simplex, **niebieski** -odbicie, **zielony** -
ekspansja, **czerwony** -kontrakcja

5. Harmonogram

- 1)przygotowanie funkcji odbicia, ekspansji i kontrakcji.
- 2)przygotowanie jednowymiarowego simpleksu
- 3)przygotowanie dwuwymiarowego simpleksu (połowa projektu)
- 4)przygotowanie n-wymiarowego simpleksu
- 5)testowanie funkcji

6.literatura i inne źródła

- http://www.scholarpedia.org/article/Nelder-Mead_algorithm
- https://www.researchgate.net/publication/324084428_Less_is_more_Simplified_Nelder-Mead_method_for_large_unconstrained_optimization
- https://en.wikipedia.org/wiki/Nelder%E2%80%93Mead_method
- http://www.kmg.zut.edu.pl/opt/wyklad/bezgrad/simplex.html?fbclid=IwAR0fo4rz1dYzl_7MzvuruBNySkqW5etm1KVE0XYFHo2eP5ao7hXgkg0POX8

